

РЕШЕНИЕ

№ 26330

гр. София, 04.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 26.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7305** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Производството е образувано по жалба на Юпид АД,[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22220223006774-091-001/29.03.2024г., издаден от И. М. Р.- орган, възложил ревизията, и Ц. К. Х.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 794/12.06.2024г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите в оспорената част относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит в размер на 84 800 лева за данъчен период м.08.2023г.

Жалбоподателят излага подробни съображения относно облагането с ДДС и несъгласие с мотивите в процесния РА да се откаже правото на приспадане на данъчен кредит. Посочва, че спорните фактури са намерили отражение в счетоводството на доставчиците и получателя, а по време на ревизията не са установени обстоятелства те да отразяват изкуствени правни конструкции извън доставки, свързани с икономическата дейност на дружеството-жалбоподател; не е установено фактурите да са погрешни, неистински или да сочат на данни за осъществявана данъчна измама.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, чрез процесуален представител поддържа жалбата; моли ревизионният акт да бъде отменен в оспорената част, тъй като в хода на съдебното производство е установена реалност на сделките и право на приспадане на данъчен кредит. Претендира направени разноски съобразно приложен списък. Прави възражение за

прекомерност на юрисконсултското възнаграждение.

Ответникът– директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен, чрез процесуален представител оспорва жалбата, като моли съда да я остави без уважение и потвърди РА като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал.1 от ДОПК. Решението на директор на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено на жалбоподателя на 13.06.24г. /л.17/. Жалбата е подадена в 14- дневния срок за обжалване, чрез административния орган на 27.06.2024г. видно от поставения вх. № 53-00-160 по описа на НАП, дирекция ОДОП, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед №РД-01- 849/31.10.2022г. на директора на ТД на НАП С. /л.18/, издадена на основание чл.11, ал.3 от Закона за Националната агенция за приходите във връзка с чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, са определени служители /органи по приходите/ в сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП- С., които да изпълняват функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, считано от 28.10.2022г., сред които служители е и И. М. Р.- на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП.

На 20.11.23г., със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220223006774-020-001/20.11.2023г. /л.20/, издадена от Р., е възложено на Ц. К. Х.– главен инспектор по приходите /ръководител на ревизията/ и А. Х. С.- старши инспектор по приходите извършването на ревизия на Юпид АД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.08.23г. до 31.10.23г. С последваща Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №№ Р-22220223006774-020-002/26.01.24г. срокът на извършване на ревизията е удължен до 27.02.24г. Заповедите са надлежно връчени на дружеството по електронен път /л.22 и 25/.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22220223006774-092-001/08.03.2024г. /л.27/, връчен на 13.03.24г. /л.34/. Ревизираното дружество не е подало писмено възражение по РД по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

В хода на ревизията са установени доставки, декларирани с с право на пълен данъчен кредит, удостоверени със следните фактури:

-0...395/26.05.2023г., издадена от “ВП- Консулт-13”ЕООД с ДО 3000лв. и ДДС 600лв.;

-0...9/01.08.2023г., издадена от “Пойнт Инвест БГ” ЕООД с ДО 108 000 и ДДС 21 600лв.

-0...8/01.08.2023г., издадена от “Пойнт Инвест БГ” ЕООД с ДО 108 000 и ДДС 21 600лв.

-0...6/01.08.2023г., издадена от “Пойнт Инвест БГ” ЕООД с ДО 100 000 и ДДС 20 000лв.

-0...7/01.08.2023г., издадена от “Пойнт Инвест БГ” ЕООД с ДО 108 000 и ДДС 21 600лв.

Във връзка с доставките от “Пойнт Инвест БГ”ЕООД на посоченото дружество е извършена насрещна проверка /протокол № П-22001423225719-141-001/25.01.24г./, в хода на която дружеството е представило документи, сред които и въпросните четири фактури. Като предмет на доставка в представените копия на фактури е описано следното основание:

-№ 0...9/01.08.2023г.- земя 496 кв.м., жилищна сграда 74 кв.м., УПИ XI-711 и ФЕЦ ИТН-4412998, Мерицлери 3.

-№ 0...8/01.08.2023г.- земя- УПИ XVI-637, Мерицлери 2, жил.сграда, УПИ XVI-638-146кв.м, Мерицлери; ФЕЦ, ИТН-4414592, Мерицлери2.

-№ 0...6/01.08.2023г.- аванс по договор за продажба на ФЕЦ-ове.

-№0...7/01.08.2023г.- земя 772 кв.м, жилищна сграда 77 кв.м, лятна кухня 10 кв.м,ст.постройки в УПИ XIV145, ФЕЦ ИТН-4405426.

От управителя на “Пойнт Инвест БГ”ЕООД е представена декларация от 12.01.2024г., че посочените фактури са издадени в полза на Юпид АД и са осчетоводени за съответния месец. Към фактурите има договор за покупко -продажба, като същите все още не са разплатени.

Относно произхода на обектите по доставките, доставчикът “Пойнт Инвест БГ”ЕООД е представил предварителен договор за покупко-продажба на недв.имоти, сключен на 18.04.2023г. с дружеството “Багос” АД /продавач/ с предмет- шест броя ФЕЦ, ведно с прилежащи парцели и сгради, разположени в гр..Мерицлери, общ Д.; договор за продажба от 24.04.2023г., сключен с “Багос”АД /продавач/ за продажба от последния на три броя ФЕЦ, индивидуализирани като наименование и местонахождение в договора /ФЕЦ Мерицлери 1, 2 и 3/, находящи се в [населено място] и нотариален акт № 199, том I, рег.№ 4695, дело 186/24.04.2023г. за покупко продажба на три УПИ от “Багос”АД, подробно посочени в НА, върху които са разположени съответните три ФЕЦ. Относно плащания по горепосочените договори са представени четири платежни нареждания със съответно посочени номера на фактури /пл.нареждане от 19.04.2023г. за 60 000лв., пл.нареждане от 25.04.2023г. за 66 000лв., пл.нареждане от 26.04.2023г. за 66 000 лв и пл.нареждане от 27.04.2023г. за сумата в размер на 25 000 лв./ с наредител “Метросистемс”ДЗЗД, явяващо се платежен посредник на “Пойнт Инвест Бг” ЕООД. Представени са и оборотни ведомости за м.04 и м.08.2023г. на “Пойнт Инвест БГ”ЕООД и аналитична хронологична ведомост на счетоводна сметка 401- доставчици за периода м.04 до м.06 2023г. относно осчетоводяването на придобитите недвижими имоти и ФЕЦ по счетоводна сметка 201-земя, 203-сгради, 204-машины, съоръжения и оборудване.

В хода на ревизията е приобщен и анализиран РА № Р-22001423003195-091-001/19.12.23г. и съответният РД № Р-22001423003195-092-001/20.11.2023г. относно извършена ревизия на “Пойнт

Инвест БГ”ЕООД за периода от 01.03.2023г. до 30.06.2023г. за ДДС.

След анализ на събраните доказателства, по отношение на фактурите от месец 08.2023г., издадени от “Пойнт Инвест БГ” АД към ЮПИД АД, от ревизиращите е направен извод, че не е налице реално прехвърляне на собственост (ФЕЦ Меричлери 1, 2 и 3) от “Багос” АД към “Пойнт Инвест БГ” ЕООД, което автоматично води до извод, че второто дружество не притежава ФЕЦ-овете и не би могло да ги реализира като доставки към ЮПИД АД. Съответно, не е налице право на приспадане на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл.68, ал.1, т.1 и т.2 от ЗДДС.

Застъпен е извод, че не е налице и прехвърляне на правото на собственост върху недвижими имоти от “Пойнт Инвест БГ” ЕООД към ЮПИД АД, тъй като правото на собственост върху недвижими имоти се придобива чрез правна сделка, документирана в нотариален акт, какъвто в случая не е издаван. Предвид липсата на НА, собственост върху описаните във фактурите недвижими имоти не е прехвърляна и следователно липса облагаема доставка по смисъла на чл.6 от ЗДДС, а оттам - не е налице и правото на приспадане на данъчен кредит съгл. чл.68, ал.1, т.1 и т.2 от ЗДДС.

Ревизиращите са приели и че липсва законово основание за издаване фактура за аванс № 0...6/01.08.2023г. с ДО 100000лв и ДДС 20 000 лв, тъй като липсва реално плащане, съответно липсва изискуемост на данъка по чл.25, ал.7 от ЗДДС и не е налице правото на приспадане на данъчен кредит.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22220223006774-091-001/29.03.2024г. /л.35 и сл./, връчен по електронен път на ревизираното лице на 29.03.2024г. /л.38/. С РА, при деклариран от дружеството данък за възстановяване в размер на 85 400лева, е признато правото на възстановяване на ДДС в размер на 600 лв.

РА е създаден в табличен вид, като препраща към констативната част на ревизионния доклад, в който са изложени установените факти и обстоятелства, правни основания за облагане по ЗДДС в ревизираните периоди.

В срока по чл.152, ал. 1 от ДОПК от ревизирания субект до директора на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ при ЦУ на НАП е депозирана жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния ревизионен акт, с вх. № 70-00-711 от 08.04.2024г.г. по регистъра на ТД на НАП- [населено място] /л.44/ в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчен период 08.2023г.

С Решение № 794/12.06.2024г. на директор на дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място] /л.11 и сл./ е потвърден РА №Р-22220223006774-091-001/29.03.2024г. в оспорената част.

Приета по делото е административната преписка.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени и приобщени /неналични в адм. преписка/ договор от 25.07.2023г. и анекс №1 към същия, сключени между “Пойнт Инвест БГ” ЕООД и ЮПИД АД относно продажбата на трите броя ФЕЦ / Меричлери 1,2 и 3/ и 8 броя платежни нареждания за заплатени суми от ЮПИД АД към “П. Инвест БГ ЕООД (1бр. от 17.04.2024г. са сумата от 15 000 лв. по фактура № 9/01.08.2023г., 2 бр. от 25.03.2024г. по фактура № 6 от 01.08.2023г. , съответно, за 75 700лв. и 44 300лв., 2 бр. по фактура №7 от

01.08.2023г. за 23 960лв. 35 640лв, 2 бр. от 25.03.2024г. и 31.05.2024г. по фактура №8/01.08.23г., съответно, за 29 690лв. и 29 910лв. и 1бр. от 31.05.2024г. по фактура №9 от 01.08.2023г. за 35 700лв.)

В проведеното на 15.05.2025г. съдебно заседание е разпитан в качеството на свидетел н А. С. Т.-управител на “Пойнт Инвест БГ”ЕООД. Същият е дал показания, че представляваното от него дружество с писмен договор е продало ФЕЦ-ове, находящи се в [населено място] на ЮПИД АД, за което от последното е заплатено приблизително половината от договорената сума. Потвърдил е, че той в качеството си на управител е подписал за “Пойнт Инвест БГ”ЕООД договора от 27.07.2024г. и анекса към него, като въпросните ФЕЦ-ове дружеството е закупило от “Багос”АД, както и че към датата на закупуването им от “Багос”АД, “Пойнт Инвест БГ”ЕООД е било собственик на земята под тях, както и към момента е собственик. Посочил е и че до момента “Пойнт Инвест БГ”АД търгува с енергията от ФЕЦ. Показанията му съдът възприема за достоверно поднесени, предвид обстоятелството за налична подкрепа на същите и от представени към делото писмени доказателства и отсъствие на други, опровергаващи или подлагащи на дискредитиране изложените от свидетеля факти.

По делото е приета без възражения съдебно-счетоводна експертиза, застъпила следните изводи по отношение на счетоводното отчитане на въпросните сделки:

-издадените от “Пойнт Инвест БГ”ЕООД четири фактури към получателя ЮПИД АД са надлежно осчетоводени в дружеството- получател и са посочени в дневниците за покупки; основният съпровождащ фактурите документ е договора за продажба от 25.07.2023г. между “Пойнт Инвест БГ”ЕООД и ЮПИД АД и Анекс №1 от 31.12.2023г., с който се удължава срока за заплащане на цената. Вещото лице не е установило преместване на съоръжения, дейности по демонтаж, транспорт и др.

Вещото лице посочва, че от представените платежни нареждания от дружеството жалбоподател се установява, че по сделката за ФЕЦ и земя общо държимата сума е 384 000 лева без ДДС (460 800 лв. с ДДС), оставащата за плащане сума към “Пойнт Инвест БГ”ЕООД е 170 900лв.; на вещото лице не е представена информация как са осчетоводени плащанията.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал.2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия. Спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила.

Ревизионният акт, както и РД, ЗВР и ЗИЗВР са подписани с електронни подписи от органите по приходите– техни издатели. Става въпрос за издадени електронни документи по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронни документи, подписани от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, същите са изпратени като електронно

съобщение и връчени на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. Тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени и на хартиен носител заверени преписи, с оглед възможността по чл.184, ал.1 от ГПК, приложима на основание пар.2 от ДР на ДОПК.

РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, което не се оспорва по делото, а това се установява и при извършената служебно от съда проверка. По делото са представени удостоверения, издадени от доставчика на удостоверителни услуги, със съдържанието по чл. 24, ал. 1 ЗЕДЕП, което обосновава извод, че ЗВР, РД и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в ал.4 на чл. 13 ЗЕДЕП е въведена фикция за саморъчен подпис. На основание чл. 184, ал.1 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК ответникът по жалбата е представил същите по делото в заверен препис на хартиен носител /л.41 и сл. от делото/.

С оглед изложеното, съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, чиито изявления са в изискваната от закона форма.

По приложението на материалния закон намира следното:

Първият спорен момент е има ли прехвърляне на собствеността на ФЕЦ Меричлери 1, 2 и 3 , находящи се в землището на [населено място], от продавача “Багос”АД на купувача “Пойнт Инвест БГ”АД. Няма спор по отношение на земята, върху която са монтирани въпросните ФЕЦ и стопанските постройки, разположени върху терените, тъй като е налице издаден нотариален акт №199, том I, рег.№ 4695, дело 186/2023г. Съобразно този нотариален акт “Багос”АД продава на “ Пойнт Инвест БГ ”ЕООД три броя УПИ / УПИ XIV 145, УПИ XVI 638 и УПИ XIII 711/ заедно с разположените върху тях постройки на цена в размер на 26 000 лева без ДДС и без стойността на ФЕЦ-овете в имотите. В НА няма предвидено отлагателно условие, което означава, че нотариалният акт удостоверява прехвърляне на собствеността.

Съдът намира за неправилен извода на ревизиращия екип, че “Пойнт Инвест БГ”ЕООД не е придобило ФЕЦ-овете от “Багос “АД, откъдето следвало, че не е възможна последваща доставка на същите към “ЮПИД”АД. Съгласно договора за продажба от 24.04.2023г. “Багос”АД продава на “Пойнт Инвест БГ”ЕООД трите ФЕЦ за сумата в размер на 169 000 лева без ДДС, като купувачът следва да заплати цената по банковата сметка на продавача в срок до 27.08.2023г. /чл.3 от договора/. Продавачът е длъжен да прехвърли правото на собственост на ФЕЦ на купувача; да предаде ФЕЦ на купувача в деня на подписване на настоящия договор и предаде всички документи, части и консумативи, прилежащи към ФЕЦ, с които разполага. Във връзка с тази сделка “Багос” АД е издало четири фактури, съответно, фактура № 3420/19.04.2023г. на стойност 60 000лв.с ДДС, №3421/24.04.2023г.-66 000 лв. с ДДС, №3422/24.04.2023г.- 66 000 лв.с ДДС и №3423/24.04.2023г.- 66 000 лв. с ДДС. От влезлия в сила РА №Р-22001423003195-092-001/20.11.2023г. и РД към него във връзка с ревизията на “Пойнт Инвест БГ”АД се установява, че първите три фактури са заплатени изцяло към продавача и по банков път, а фактура № 3423/24.04.2023г. е заплатена частично в размер на 25 000 лева на 27.04.2023г.

Параметрите на горната сделка в контекста на разплащането ѝ, водят до извод, че собствеността върху ФЕЦ не е обвързана със заплащане на пълната цена по сделката и е преминала върху купувача в деня на подписване на договора. В този смисъл ревизиращите ЮПИД АД неправилно са се доверили на констатациите от РД на “Пойнт Инвест БГ” АД, че последното, цит.: *умишлено и съзнателно не плаща последната фактура и цялост, издадена му от продавача Багос АД, което е условие, залегнало в договора от 24.04.2023г. Целта е да не се извърши окончателно прехвърляне на ФЕЦ на името на П. Инвест БГ ЕООД и да се избегне генерирането на приходи от продажбата на ел.енергия, които към момента се получават от Багос АД* “. В договора от 24.04.2023г. няма условие за отлагателно прехвърляне на собствеността едва след заплащане на окончателната цена по сделката, а кое от двете дружества генерира приходите от продажба на ел.енергия не е обсъждано като факт, водещ до установен с ревизията прикрит размер на данъчни задължения. Законът за енергията от възобновяеми източници няма изрична забрана един субект да е собственик на фотоволтаична електроцентрала, а друг- да продава произведената от нея електроенергия, както и в случа не се твърдят нарушени регулаторни изисквания на ЗЕВИ, ЗЕ, които да навеждат на извод за привидност на сделката.

Предвид гореизложеното съдът счита, че “Пойнт Инвест БГ” ЕООД е придобило собствеността върху ФЕЦ Меричлери 1, 2 и 3 и не може да се твърди, че не е налице предаване на обектите. В пар. 4 от договора от 24.04.2023г., сключен с продавача “Багос” АД, е посочено, че с подписване на договора продавачът удостоверява, че е предал, а купувачът, че е получил и няма вързачения и забележки относно състоянието на ФЕЦ, като в този смисъл договорът има действието на приемо-предавателен протокол.

Горните обстоятелства установяват, че са налице предпоставките и за последваща реална доставка на ФЕЦ и земя между продавача “Пойнт Инвест БГ” ЕООД и ЮПИД АД.

На 25.07.2023г. между “Пойнт Инвест БГ” ЕООД и ЮПИД АД е сключен договор за продажба, съобразно който продавачът прехвърля на купувача правото на собственост върху трите ФЕЦ (описани като Багос Меричлери 1, 2 и 3 и със съответните технически параметри) на цена от 128 000 лева без ДДС за всяка една от тях и обща цена 384 000 лв. без ДДС. Посочено е, че цената включва сградите и земята, също описани в договора. Съгласно чл.3, ал.2 купувачът заплаща цената по банковата сметка на продавача в срок до 31.12.2023г. Съгл. чл.4 продавачът е длъжен да прехвърли собствеността върху ФЕЦ на купувача след като бъде заплатена цялата цена по договора; да предаде ФЕЦ на купувача в деня на изплащане на цялата сума по договора. С Анекс № 1/ 31.12.2023г. към договора за

продажба от 25.07.2023г. срокът за заплащане на цената е удължен до 25.07.2024г.

За горепосочената доставка от "Пойнт Инвест БГ" ЕООД са издадени четири фактури със следните реквизити:

№ 0...6/01.08.2023г.- аванс по договор за продажба на ФЕЦ-ове с ДО 100 000лв. и ДДС 20 000лв.

№ 0...9/01.08.2023г.- земя 496 кв.м., жилищна сграда 74 кв.м., УПИ XI-711 и ФЕЦ ИТН-4412998, Мерицлери 3 с ДО 108 000 лв. /след приспадане на аванс -20 000лв./ и ДДС 21 600лв.

-№ 0...8/01.08.2023г.- земя- УПИ XVI-637, Мерицлери 2, жил.сграда, УПИ XVI-638-146кв.м, Мерицлери; ФЕЦ, ИТН-4414592, Мерицлери2 с ДО 108 000лв. /след приспадане на аванс - 20 000лв./ и ДДС 21 600лв.

-№0...7/01.08.2023г.- земя 772 кв.м, жилищна сграда 77 кв.м, лятна кухня 10 кв.м,ст.постройки в УПИ XIV145, ФЕЦ ИТН-4405426. с ДО 108 000лв. /след приспадане на аванс - 20 000лв./ и ДДС 21600лв.

Представените платежни нареждания от жалбоподателя в хода на съдебното производство /л.214 и сл./ установяват, че в периода 25.03.2024г.-31.05.2024г. той частично е заплатил стойността по сделката, а именно- сумата в размер на 289 900 лв., като остава да заплати 170 900 лв. Горното означава, че собствеността върху ФЕЦ все още не е прехвърлена, както и собствеността върху земата и сградите (което обяснява липсата на нотариален акт за продажбата им). Извършените от жалбоподателя плащания са с авансов характер.

Съгласно чл. 113, ал. 1 от ЗДДС данъчно задължените лица издават фактури след настъпване на данъчното събитие, а при авансови фактури - след получаване на плащането. Ал. 4 от чл. 113 от ЗДДС гласи, че се издава фактура не по-късно от 5 дни от датата на данъчното събитие, а при авансовите фактури - не по-късно от 5 дни след получаване на плащането. Доколкото не е посочен начален срок, в който следва да се издава фактурата, и в закона няма изрични забрани, е възможно издаването на фактура за аванс, преди да е получено плащането, което обстоятелство не следва да рефлектира върху правото на издаване на данъчен кредит като самостоятелна материалноправна рестрикция.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 7 ЗДДС_ регламентира, че когато преди да е възникнало данъчно събитие, се извърши авансово плащане /цялостно или частично, то ДДС става изискуем при получаване на плащането. Правото на приспадане на данъчен кредит по авансово плащане възниква когато подлежащия на приспадане данък

стане изискуиет. Съответно, неговия размер следва да се съобрази с предпоставките на чл.68, ал.1, т.2 ЗДДС-данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; Горното означава, че независимо за какъв размер доставчикът е издал фактурата за авансова плащане, за приспадане на данъчния кредит е от значение размера на реално извършеното такова от получателя. Законът не въздига авансовото плащане като данъчно събитие, като за признаване правото на получателя да приспадне данъчен кредит, освен реалността на доставката (като бъдеща престация в случая), се изисква да е извършено реално плащане.

Съобразно така изложеното, съдът намира, че към момента на провежданото съдебно производство продължават да са налице реални предпоставки за изпълнение на договора от 25.07.2023г., сключен между “Пойнт Инвест БГ”ЕООД и “ЮПИД”АД, като никоя от страните не е изразявала изрична воля за развалянето му, въпреки, че не е спазен срокът за заплащане на договорената цена. Данъчното събитие следва да се счита за сигурно и с оглед обективните данни, че доставчикът продължава да притежава обектите и да очаква пълно изпълнение на плащането от получателя, който е заплатил повече от половината от договорената дена.

Въпреки горното, крайният извод на ревизиращите относно данъчния кредит е правилен. Към месец 08.2023г. за ЮПИД АД не е налице право на приспадане на данъчен кредит, тъй като към този момент ревизираното дружество не може да реализира данъчен кредит върху цената по договора, тъй като няма направено плащане. Право на приспадане на данъчен кредит е възникнало в периода на извършените авансови плащания /25.03.2024г.-31.05.2024г. съобразно чл.92 ЗДДС и само до размера на реално заплатената от дружеството сума в размер 289 900 лв. (с включен ДДС) т.е. само за сумата в размер на 48 316.67лв. ДДС.

Претенцията за приспадане на данъчен кредит в размер на 84 800лева към месец 08.2023г. следва да се отхвърли и по друга причина. Договорената цена за продажба на ФЕЦ, сгради и земя съобразно договора от 25.07.2023г. е 384 000лв. без ДДС или 460 800лв. с ДДС. Издадените 4 бр. фактури във връзка с тази сделка са с общ размер 424 000 лв. без ДДС и 509 000 лв. с ДДС. Те превишават като размер цената на доставката, което създава съмнение дали са достатъчно точни и пълни и съобразени с изискванията на чл.114 и 115 ЗДДС. При деклариране правото си на данъчен кредит е възможно жалбоподателят да не е отчел обстоятелството, че фактура № 6 от 01.08.2023г. е частично приспадната като аванс при другите три фактури, т.е. фактура №6 от 01.08.2023г. не дава право на пълен данъчен кредит. Възможно е фактура №6 да не е относима към доставката по договора от 25.07.2023г., след като в нея липсва конкретизация на

договор и дата и тя не може да се обвърже с конкретна доставка, за да се прецени корелацията ѝ с нея.

Съгласно указаната доказателствена тежест жалбоподателят е бил длъжен да докаже твърдените от него факти, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. В случая жалбоподателят не се е справил със задачата да докаже пълно съответствие на въпросните фактури с доставката, обективирана в договора за продажба от 25.07.2023г.

С оглед гореизложеното съдът намира, че ревизионният акт, в частта в която е решено, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит в размер на 84 800лв. по повод издадени фактури от "Пойнт Инвест БГ"ЕООД, е законосъобразен, макар и по различни материалноправни съображения от изложените в него.

Ответникът е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което при този изход на спора следва да бъде уважено в размер на 7 434 лв. съгласно чл. 8, ал.1 вр. чл.7 ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения .

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София град, 10 -ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Юпид АД,[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22220223006774-091-001/29.03.2024г., издаден от И. М. Р.- орган, възложил ревизията и Ц. К. Х.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 794/12.06.2024г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, в оспорената част относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит в размер на 84 800 лева за данъчен период м.08.2023г.

ОСЪЖДА ЮПИД АД да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“- С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 7 434 лв. лв.

Решението може да бъде обжалвано от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.